

УДК 517.5

ЗАУВАЖЕННЯ ДО ЗБІЖНОСТІ ІНТЕГРАЛІВ ЛАПЛАСА-СТІЛЬТЬЄСА

Маркіян ДОБУШОВСЬКИЙ

Львівський національний університет імені Івана Франка,
79000, Львів, вул. Університетська, 1
e-mail: mdobush19@gmail.com

Для абсциси збіжності інтегралу Лапласа-Стільтьєса отримано нову формулу. Збіжність інтегралів Лапласа-Стільтьєса зводиться до збіжності рядів Діріхле.

Ключові слова: інтеграл Лапласа-Стільтьєса, ряд Діріхле.

1. Вступ. Нехай V — клас невід'ємних неспадних неперевних справа необмежених на $[0, +\infty)$ функцій F , а f — невід'ємна на $[0, +\infty)$ функція. Інтеграл

$$I(\sigma) = \int_0^{\infty} f(x)e^{x\sigma} dF(x), \quad \sigma \in \mathbb{R} \quad (1)$$

називається [1, с.7] інтегралом Лапласа-Стільтьєса. Зрозуміло, що інтеграл (1) або збіжний для всіх $\sigma \in \mathbb{R}$, або розбіжний для всіх $\sigma \in \mathbb{R}$, або існує число $\sigma_3[I]$ таке, що цей інтеграл збіжний для $\sigma < \sigma_3[I]$ і розбіжний для $\sigma > \sigma_3[I]$. В останньому випадку число $\sigma_3[I]$ називається абсцисою збіжності. Якщо інтеграл (1) розбіжний для всіх $\sigma \in \mathbb{R}$, то вважаємо $\sigma = -\infty$, а якщо збіжний для всіх $\sigma \in \mathbb{R}$, то вважаємо $\sigma = +\infty$.

2. Основна частина.

Твердження 1 ([1], с.11). *Якщо $F \in V$ і $\overline{\lim}_{x \rightarrow \infty} \frac{\ln F(x)}{x} = \tau$, то*

$$\sigma_3 \geq \alpha - \tau, \quad \alpha =: \lim_{x \rightarrow \infty} \frac{1}{x} \ln \frac{1}{f(x)}, \quad (2)$$

крім випадку, коли $\tau = \alpha = +\infty$. Звідси випливає таке: якщо $F \in V$ і $\ln F(x) = o(x)$ при $x \rightarrow \infty$, то $\sigma_3[I] \geq \alpha$.

В [1, с.16] доведено, що для кожних $-\infty \leq \gamma \leq \beta \leq +\infty$ існує додатна і неперервна на $[0, +\infty)$ функція f така, що для інтеграла $I(\sigma) = \int_0^{\infty} f(x)e^{x\sigma} dx$ правильні

рівності $\sigma_3[I] = \beta > \gamma = \alpha$. Щоб отримати рівність $\sigma_3[I] = \alpha$, як в [1, с.21], будемо говорити, що невід'ємна на $[0, +\infty)$ функція f регулярно змінюється стосовно $F \in V$, якщо існують числа $a \geq 0, b \geq 0$ і $\delta \geq 0$ такі, що для всіх $x \geq a$

$$\int_{x-a}^{x+b} dF(x) \geq \delta f(x). \quad (3)$$

Твердження 2 ([1], с.11). *Нехай $F \in V$ і f регулярно змінюється стосовно F , то $\sigma_3[I] \leq \alpha$.*

Об'єднуючи твердження 1 і 2, приходимо до такого результату.

Твердження 3. *Якщо $F \in V$ і f регулярно змінюється стосовно F . Тоді, якщо $\ln F(x) = o(x)$ при $x \rightarrow \infty$, то $\sigma_3[I] = \alpha$.*

Тут буде наведений інший підхід до дослідження збіжності інтегралів Лапласа-Стільгеса, який ґрунтується на зведенні інтеграла до ряду Діріхле.

Отже, нехай (λ_n) — довільна зростаюча до $+\infty$ послідовність додатних чисел така, що $\lambda_0 = 0, \lambda_{n+1} - \lambda_n \leq h < +\infty$ і $\ln n = o(\lambda_n)$ при $n \rightarrow \infty$. Тоді

$$I(\sigma) = \sum_{n=0}^{\infty} \int_{\lambda_n}^{\lambda_{n+1}} f(x) e^{x\sigma} dF(x). \quad (4)$$

Якщо $\sigma \geq 0$, то

$$\begin{aligned} e^{\lambda_n \sigma} \int_{\lambda_n}^{\lambda_{n+1}} f(x) dF(x) &\leq \int_{\lambda_n}^{\lambda_{n+1}} f(x) e^{x\sigma} dF(x) \leq \\ &\leq e^{\lambda_{n+1} \sigma} \int_{\lambda_n}^{\lambda_{n+1}} f(x) dF(x) \leq e^{h\sigma} e^{\lambda_n \sigma} \int_{\lambda_n}^{\lambda_{n+1}} f(x) dF(x), \end{aligned} \quad (5)$$

а якщо $\sigma \leq 0$, то

$$\begin{aligned} e^{\lambda_n \sigma} \int_{\lambda_n}^{\lambda_{n+1}} f(x) dF(x) &\geq \int_{\lambda_n}^{\lambda_{n+1}} f(x) e^{x\sigma} dF(x) \geq \\ &\geq e^{\lambda_{n+1} \sigma} \int_{\lambda_n}^{\lambda_{n+1}} f(x) dF(x) \geq e^{h\sigma} e^{\lambda_n \sigma} \int_{\lambda_n}^{\lambda_{n+1}} f(x) dF(x), \end{aligned} \quad (6)$$

Приймемо

$$a_n = \int_{\lambda_n}^{\lambda_{n+1}} f(x) dF(x), \quad n \geq 0 \quad (7)$$

і розглянемо ряд Діріхле

$$F(\sigma) = \sum_{n=0}^{\infty} a_n e^{\lambda_n \sigma}. \quad (8)$$

Тоді з (4)–(6) випливає, що $F(\sigma) \leq I(\sigma) \leq e^{h\sigma} F(\sigma)$, якщо $\sigma \geq 0$, і $e^{h\sigma} F(\sigma) \leq I(\sigma) \leq F(\sigma)$, якщо $\sigma \leq 0$. Тому абсциса збіжності інтеграла (1) збігається з абсцисою збіжності ряду Діріхле (8). Оскільки $\ln n = o(\lambda_n)$ при $n \rightarrow \infty$, то [2, с.15] для абсциси збіжності $\sigma_3[F]$ ряду Діріхле правильна рівність

$$\sigma_3[F] = \varliminf_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{\lambda_n} \ln \frac{1}{a_n}.$$

Отже, правильна така теорема.

Теорема 1. Нехай $F \in V$, f — невід’ємна на $[0, +\infty)$ функція, а (λ_n) — довільна зростаюча до $+\infty$ послідовність така, що $\lambda_{n+1} - \lambda_n < h < +\infty$ і $\ln n = o(\lambda_n)$ при $n \rightarrow \infty$.

Тоді

$$\sigma_3[I] = \liminf_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{\lambda_n} \ln \frac{1}{\int_{\lambda_n}^{\lambda_{n+1}} f(x) dF(x)}. \quad (9)$$

Зауважимо, що з доведеної теореми випливають твердження 2 і 3.

Справді, припустимо, $\alpha > -\infty$. Тоді для будь-якого $\alpha^* < \alpha$ і всіх $x \geq x_0(\alpha^*)$ з (2) випливає нерівність $f(x) \leq e^{-\alpha^* x}$. Тому для всіх досить великих n

$$\int_{\lambda_n}^{\lambda_{n+1}} f(x) dF(x) \leq \int_{\lambda_n}^{\lambda_{n+1}} e^{-\alpha^* x} dF(x) \leq F(\lambda_{n+1}) e^{-\alpha^* \lambda_{n+1}} + \alpha^* \int_{\lambda_n}^{\lambda_{n+1}} F(x) e^{-\alpha^* x} dx$$

і якщо $\ln F(x) = o(x)$ при $x \rightarrow \infty$, то

$$\begin{aligned} \int_{\lambda_n}^{\lambda_{n+1}} f(x) dF(x) &\leq \exp\{-\alpha^*(1+o(1))\lambda_{n+1}\} + \alpha^* \int_{\lambda_n}^{\lambda_{n+1}} \exp\{-\alpha^*(1+o(1))x\} dx \leq \\ &\leq \exp\{-\alpha^*(1+o(1))\lambda_n\} + \exp\{-\alpha^*(1+o(1))\lambda_n\} = \exp\{-\alpha^*(1+o(1))\lambda_n\} \quad n \rightarrow \infty. \end{aligned}$$

Тому з (9) випливає, що

$$\sigma_3[I] \geq \liminf_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{\lambda_n} \ln e^{\alpha^*(1+o(1))\lambda_n} = \alpha^*,$$

тобто з огляду на довільність α^* правильна нерівність $\sigma_3[I] \geq \alpha$, яка є очевидною, коли $\alpha = -\infty$. Отже, з теореми випливає твердження 2.

Припустимо тепер, що $\alpha < +\infty$. Тоді для кожного $\alpha^* > \alpha$ існує послідовність $(x_k) \uparrow +\infty$ така, що $f(x_k) \geq \exp\{-\alpha^* x_k\}$. Тому, якщо f регулярно змінюється стовпно F , то з (3) матимемо

$$\int_{x_h-a}^{x_h+b} f(t) dF(t) \geq \delta f(x_h) \geq \delta \exp\{-\alpha^* x_h\}.$$

Можемо вважати, що $x_{h+1} - a > x_h + b$ і виберемо послідовність λ_{n_h} так, щоб $\lambda_{n_h} = x_h - a$ і $\lambda_{n_h+1} = x_h + b$. Тоді $\lambda_{n_h+1} - \lambda_{n_h} = b + a < \infty$. Решту членів послідовності можемо вибрати довільно, щоб $\lambda_{n+1} - \lambda_n \leq h$ ($h > b + a$) і $\ln n = o(\lambda_n)$ при $n \rightarrow \infty$.

Тоді з (9) випливає, що

$$\sigma_3[I] \leq \liminf_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{\lambda_{n_h}} \ln \frac{1}{\int_{\lambda_{n_h}}^{\lambda_{n_h+1}} f(t) dt} \leq \liminf_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{x_h - a} \ln \frac{1}{\delta \exp\{-\alpha^* x_h\}} = \alpha^*,$$

тобто з огляду на довільність α^* отримуємо нерівність $\sigma_3[I] \leq \alpha$, яка є очевидною, якщо $\alpha = +\infty$. Отже, з теореми випливає твердження 3.

Зауважимо також, що з теореми 1 випливає такий результат.

Наслідок 1. Нехай $F \in V$ і f — невід’ємна на $[0, +\infty)$ функція така, що $\ln f(x) = o(x)$ при $x \rightarrow +\infty$, а (λ_n) — така зростаюча послідовність додатних чисел, що $\lambda_{n+1} - \lambda_n \leq h < +\infty$ для всіх n і $\ln f(x) = o(x)$ при $x \rightarrow +\infty$. Тоді

$$\sigma_3[I] = \liminf_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{\lambda_n} \ln \frac{1}{F(\lambda_n + 1) - F(\lambda_n)}. \quad (10)$$

Справді, для кожного $\varepsilon > 0$ і всіх $x \geq x_0(\varepsilon)$ маємо $-\varepsilon x \leq \ln f(x) \leq x\varepsilon$. Тому для всіх $n \geq n_0(\varepsilon)$

$$e^{-\varepsilon\lambda_{n+1}}(F(\lambda_n + 1) - F(\lambda_n)) \leq \int_{\lambda_n}^{\lambda_{n+1}} f(x)dF(x) \leq e^{\varepsilon\lambda_{n+1}}(F(\lambda_n + 1) - F(\lambda_n)),$$

тобто

$$\ln \frac{e^{-\varepsilon\lambda_{n+1}}}{(F(\lambda_n + 1) - F(\lambda_n))} \leq \frac{1}{\int_{\lambda_n}^{\lambda_{n+1}} f(x)dF(x)} \leq \ln \frac{e^{\varepsilon\lambda_{n+1}}}{(F(\lambda_n + 1) - F(\lambda_n))}.$$

Звідки з огляду на (9) випливає, що

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{\lambda_n} \ln \frac{1}{(F(\lambda_n + 1) - F(\lambda_n))} - \varepsilon \leq \sigma_3[I] \leq \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{\lambda_n} \ln \frac{1}{(F(\lambda_n + 1) - F(\lambda_n))} + \varepsilon,$$

і завдяки довільності ε правильна рівність (10).

ЛІТЕРАТУРА

1. *Sheremeta M.M.* Asymptotical behavior of Laplace-Stieltjes integrals-Lviv:VNTL Publishers, 2010. — 210 p.
2. *Леонтьев А.Ф.* Ряды экспонент. — М.:Наука, 1976. — 536 с.

*Стаття: надійшла до редколегії 10.03.2016.
 прийнята до друку 08.06.2016.*

A REMARK TO THE CONVERGENCE OF LAPLACE-STIELTJES INTEGRALS

Markiyan DOBUSHOVSKYY

*Ivan Franko National University of Lviv,
 79000, Lviv, Universytetska Str., 1
 e-mail: mdobush19@gmail.com*

For the abscissa of the convergence of Laplace-Stieltjes integral a new formula is obtained. The convergence of the Laplace-Stieltjes integrals reduces to the convergence of Dirichlet series.

Key words: Laplace-Stieltjes integral, Dirichlet series